

Наукові перспективи
Видавнича група

ISSN (print) 2708-7530
DOI: 10.52058/2708-7530-2024-7(49)

НАУКОВІ ПЕРСПЕКТИВИ

СЕРІЯ: "ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ", СЕРІЯ: "ПРАВО",
СЕРІЯ: "ЕКОНОМІКА", СЕРІЯ: "ПЕДАГОГІКА",
СЕРІЯ: "ПСИХОЛОГІЯ", СЕРІЯ: "МЕДИЦИНА"

Миру нашій Україні

Випуск 7(49)

2024

Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління

Асоціація науковців України

у рамках роботи Видавничої групи «Наукові перспективи»

Наукові перспективи

*(Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Медицина», Серія «Педагогіка», Серія «Психологія»)*

Випуск № 7(49) 2024

Київ—2024

Ukrainian Assembly of Doctors of Sciences in Public Administration

Association of Scientists of Ukraine

within the work of the Publishing Group "Scientific Perspectives"

Scientific Perspectives

*(Series "Public Administration", Series "Law", Series "Economics",
Series "Medicine", Series "Pedagogy", Series "Psychology")*

Issue № 7(49) 2024

Kiev—2024

ISSN (print) 2708-7530

DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7\(49\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7(49))

Наукові перспективи: журнал. 2024. № 7(49) 2024. С.1370

*Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 24.09.2020 р.
№ 1188 журналу присвоєно категорію "Б" із галузей науки:
державне управління, право та економіка*

*Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 27.09.2021
№ 1017 журналу присвоєно категорію "Б" із психології*

Рекомендовано до друку Президією Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління (Рішення від 26.07.2024, № 7/9 24)

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія КВ № 24436-14376Р від 09.06.2020 р.

Журнал видається за підтримки Міжнародного економічного інституту (Есеніце, Чехія) та
КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м.Києва"

Журнал заснований з метою розвитку вітчизняного наукового потенціалу та реалізації кращих традицій науки в Україні та за кордоном. Журнал висвітлює історію, теорію, механізми формування та функціонування, а, також, інноваційні питання розвитку державного управління, права, економіки, психології, педагогіки та медицини. Видання розраховано на дослідників, викладачів вищих навчальних закладів, аспірантів, магістрів, фахівців-практиків.

Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible.

Головний редактор:

Жукова Ірина Віталіївна

кандидат наук з державного управління, доцент, директор Видавничої групи «Наукові перспективи», директор Всеукраїнської асамблеї докторів наук з державного управління, Лауреат премії Президента України для молодих вчених, Лауреат премії Верховної Ради України молодим ученим, Лауреат премії імені Івана Франка у галузі інформаційної діяльності, Лауреат Всеукраїнської премії «Інновація в освіті — 2018», м. Київ, Україна

Заступники Головного редактора:

Янчук Артем Олександрович — доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, Заступник керівника Апарата Верховної Ради України (Київ, Україна);

Непомнящий Олександр Михайлович — доктор наук з державного управління, кандидат економічних наук, професор, Дійсний член Академії будівництва України, професор кафедри архітектури і просторового планування Національного авіаційного університету (Київ, Україна). Заслужений будівельник України, Почесний працівник будівництва та архітектури, державний службовець 3 рангу (Київ, Україна);

Дацій Олександр Іванович — доктор економічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України, завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна);

Помиткіна Любов Віталіївна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Сіданіч Ірина Леонідівна — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» (Київ, Україна);

Макаренко Олександр Миколайович — доктор медичних наук, професор, академік Міжнародної академії освіти та науки, професор кафедри загальномедичних дисциплін Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна).

Редакційна колегія:

Романенко Євген Олександрович — доктор наук з державного управління, професор, Заслужений юрист України, полковник Генерального штабу Збройних сил України, президент громадської наукової організації «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління» (Київ, Україна);

Арошидзе Паата — доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Державного університету імені Шота Руставелі (Грузія);

Ахметова Лайла Сейсембековна — доктор історичних наук, професор політології, професор кафедри ЮНЕСКО, міжнародної журналістики і медіа в суспільстві факультету журналістики Казахського Національного університету (КазНУ) ім. аль-Фарабі (Казахстан) ;

Бахов Іван Степанович — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології та перекладу Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Балахтар Катерина Сергіївна — здобувач ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 053. Психологія, старший викладач кафедри іноземних мов в Національному університеті ім. О. О. Богомольця (Київ, Україна);

Бурик Зоряна Михайлівна — доктор наук з державного управління, старший викладач кафедри регіонального управління та місцевого самоврядування Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (Львів, Україна) ;

Вашека Тетяна Володимирівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна) ;

Вовк Вікторія Миколаївна - кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки Державного університету ім. Станіслава Сташіца в Пілі (м. Піла, Польща) ;

Вдовіна Олена Олександрівна — кандидат наук з соціальних комунікацій, доцент кафедри українознавства, культури та документознавства Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Полтава, Україна);

Гбур Зоряна Володимирівна — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри управління охороною здоров'я та публічного адміністрування Національного університету охорони здоров'я України імені П.Л.Шупика (Київ, Україна) ;

Долгова Олена Миколаївна — кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Гвожджевiч Сильвія — кандидат наук, кафедра адміністрації та національної безпеки Державної професійної вищої школи ім. Якуба з Парадижу в Гожуві-Великопольському (Польща);

Головач Наталія Василівна — кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Гудзенко Ганна Володимирівна — кандидат медичних наук, асистент кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна);

Гуменникова Тамара Рудольфівна — доктор педагогічних наук, професор, директор Придунайської філії Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Гечбаїя Бадрі Нодаровiч — доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Батумського державного університету ім. Шота Руставелі (Грузія);

Дегтяр Андрій Олегович — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та підприємництва Національного аерокосмічного університету імені М.С. Жуковського, Заслужений діяч науки і техніки України (Харків, Україна) ;

Дегтяр Олег Андрійович — доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування Харківського національного університету міського господарства ім. О. М. Бекетова (Харків, Україна) ;

Журавльова Лариса Петрівна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Поліського національного університету (Житомир, Україна) ;

Ічанська Олена Михайлівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Кайдашев Роман Петрович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного, фінансового та банківського права Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Кобець Дмитро Леонтійович - кандидат економічних наук (доктор філософії), доцент Хмельницького національного університету, доцент кафедри обліку, аудиту та оподаткування (м. Хмельницький, Україна) ;

Коляденко Ніна Володимирівна — доктор медичних наук, доцент, завідувач кафедри медичної психології Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Кошова Світлана Петрівна — кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри управління охорони здоров'я Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (Київ, Україна) ;

Лігоцький Анатолій Олексійович — доктор педагогічних наук, професор (Київ, Україна) ;

Лич (Назарук) Оксана Миколаївна — доктор психологічних наук, доцент, член-кореспондент української академії акмеології, член громадської спілки «Національна психологічна асоціація», доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Мальцев Дмитро Валерійович — кандидат медичних наук, завідувач лабораторії імунології і молекулярної біології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна) ;

Мельник Володимир Степанович — доктор медичних наук, професор кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, декан медичного факультету №1 (Київ, Україна);

Мідельський Сергій Людвигович — професор, Академік, Президент Регіональної Академії Менеджменту (Казахстан);
Міхальський Томаш — доктор наук, доцент кафедри географії регіонального розвитку Гданського університету (Польща);

Мовмига Наталія Євгенівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри безпеки праці та навколишнього середовища Національного Технічного Університету «Харківський Політехнічний Інститут» (Харків, Україна);

Мотренко Тимофій Валентинович — доктор філософських наук, професор, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом, Академік Національної академії педагогічних наук України (Київ, Україна) ;

Нікульчев Микола Олександрович — доктор богословських наук, кандидат філософських наук, професор, доцент кафедри історії та права ДВНЗ «Донецький національний технічний університет» (Покровськ, Донецька область, Україна);

Недбалек Карел — доктор філософії (PhD) в галузі права, доцент, професор Європейського професійного докторату, МВА, адвокат (Чехія) ;

Новак-Каляєва Лариса Миколаївна — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (Львів, Україна) ;

Носирев Олександр Олександрович — кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри туризму і готельно-ресторанного бізнесу Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (Харків, Україна) ;

Орел Марія Григорівна — доктор наук з державного управління, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Павлов Костянтин Володимирович — доктор економічних наук, професор, професор кафедри аналітичної економіки та природокористування Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (Київ, Україна);

Пархоменко-Куцєвіл Оксана Ігорівна — доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Перестюк Інга Миколаївна — кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Помиткін Едуард Олександрович — доктор психологічних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України (Київ, Україна);

П'янківська Людмила Володимирівна – кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії психологічного забезпечення, Державний науково-дослідний інститут МВС України (Київ, Україна);

Радзіховська Наталія Станіславівна — кандидат медичних наук, лікар вищої категорії, завідувач відділенням неврології КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м. Києва", асистент кафедри неврології НМУ імені О.О. Богомольця (Київ, Україна) ;

Савенко Олена Анатоліївна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту і права Дніпровського державного аграрно-економічного університету, членкиня громадської наукової організації "Фінансово-економічна наукова рада" (Київ, Україна) ;

Ситник Григорій Петрович — доктор наук з державного управління, кандидат технічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри державного управління Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна) ;

Стовба Тетяна Анатоліївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та морського права Херсонської державної морської академії (Херсон, Україна);

Тимошенко Наталія Юрївна — кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародної економіки Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (м. Київ, Україна);

Титко Анна Василівна — кандидат юридичних наук, провідний науковий співробітник Національної академії внутрішніх справ (Київ, Україна) ;

Турчинова Ганна Володимирівна — кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету природничо-географічної освіти та екології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна) ;

Хохліна Олена Петрівна — доктор психологічних наук, професор, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна) ;

Цимбалюк Руслан Степанович — кандидат медичних наук, доцент кафедри загальної хірургії № 1 Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, декан медичного факультету №2 (Київ, Україна) ;

Чернуха Надія Миколаївна — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної реабілітації та соціальної педагогіки Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна) ;

Шаповалова Алла Миколаївна - кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри філософії та історії Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського (Київ, Україна) ;

Якимчук Аліна Юрївна — доктор економічних наук, професор, професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна) ;

Яковицька Лада Савелівна — доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна).

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

© автори статей, 2024

© Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління, 2024

© Асоціація науковців України, 2024

© Видавнича група «Наукові перспективи», 2024

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Державне управління»

Акімова О.А., Довгопол Є.О. <i>ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТІВ В УКРАЇНІ</i>	18
Бліщук К.М. <i>ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ДОСВІД УКРАЇНИ</i>	38
Бондарук С.В. <i>СУБ'ЄКТНІСТЬ ФОРМУВАННЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ</i>	49
Ваврищук М.В. <i>ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНИХ ПАРТНЕРСТВ В УПРАВЛІННІ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ</i>	59
Варвінський А.М. <i>КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ МІСЬКОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ</i>	73
Варенья Н.М., Сасин Г.В., Багнета В.А. <i>РОЛЬ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У МІСЦЕВОМУ САМО- ВРЯДУВАННІ</i>	87
Вербовенко О.П., Кириленко В.А. <i>ОБГРУНТУВАННЯ МОДЕЛІ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ТАКТИЧНОГО ТА ОПЕРАТИВНОГО РІВНІВ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ</i>	99
Гайдар І.В. <i>ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДСЬКОСТІ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ</i>	110
Гасюк І.Л., Іваній О.М. <i>УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ ЯК ФУНКЦІОНАЛЬНА СИСТЕМА</i>	122
Гончаренко В.С. <i>ІНСТИТУТ ГРОМАДСЬКОСТІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВІДКРИТОГО УРЯДУВАННЯ</i>	139

Гудзенко О.З., Приходько З.О. <i>ГЕНДЕРНА АСИМЕТРІЯ КАР'ЄРНИХ ТРАЄКТОРІЙ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	148
Дакал А.В., Драган І.В., Антонова Л.В. <i>ГЕНЕЗИС СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТА СЕРТИФІКАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ</i>	161
Деркач Л.Ю. <i>ЕВОЛЮЦІЯ ПІДХОДІВ ДО ЛІДЕРСТВА ТА АНАЛІЗ СУЧАСНИХ КОНЦЕПЦІЙ ЙОГО РОЗВИТКУ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ</i>	173
Драченко Я.П., Левченко А.І. <i>РОЗВИТОК І ТРАНСФОРМАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ</i>	192
Древаль В.Ю. <i>ФОРМИ ВИКОРИСТАННЯ КОМУНІКАТИВНОГО РЕСУРСУ У ПРОЦЕСІ ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ ТА ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ (НА ПРИКЛАДІ ЗАКОНОТВОРЧОСТІ)</i>	204
Дробот І.О., Грицик Ю.Й. <i>ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ПЕРСОНАЛУ У МІСЦЕВОМУ САМОВРЯДУВАННІ</i>	214
Дубинка О.М. <i>ФОРМУВАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА</i>	225
Ємельянов В.М., Гололобов С.М. <i>КУЛЬТУРНА СКЛАДОВА В ЗОВНІШНІЙ ПОЛІТИЦІ ДЕРЖАВИ</i>	239
Загурський О.Б., Лис А.Б. <i>ЦЕНТРИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ЧЕРНІГІВЩИНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ</i>	257
Іоффе М.В. <i>ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЛІДЕРА В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	271
Іщук А.М. <i>ПРАВОВА НЕВИЗНАЧЕНІСТЬ В ПЕНСІЙНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ, ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ</i>	284

Казюк Я.М., Мазурик С.В. <i>ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКІВ ЦІННИХ ПАПЕРІВ В УКРАЇНІ</i>	292
Карпінський Б.А., Карпінська О.Б., Пфістер Д.Г. <i>АКТИВНІ МЕТОДИ ОЦІНКИ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТА БІЗНЕС-СТРУКТУР: СТРАТЕГІОЛОГІЯ МИРНОГО І ВОЄННОГО ЧАСУ</i>	303
Кіт О.Р. <i>ЕФЕКТИВНІСТЬ ФІНАНСОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ГРОМАД</i>	330
Колодій О.М. <i>ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ ВОЄННИХ УМОВАХ</i>	340
Корнійчук О.О. <i>СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАГРОЗ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ У ПРОЦЕСІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ</i>	353
Кравченко М.В. <i>ПОЛІТИКА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ В УМОВАХ ВІЙНИ</i>	367
Круглашов А.М., Швидюк С.М. <i>МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ УНІВЕРСИТЕТІВ: ДОСВІД І ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ</i>	381
Левкун Т.В. <i>МЕХАНІЗМИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ ПРОЯВАМ ПРИ ВИРІШЕННІ ПИТАННЯ ПРО НАДАННЯ ВІДСТРОЧКИ ВІД ПРИЗОВУ НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ ПІД ЧАС МОБІЛІЗАЦІЇ (В КОНТЕКСТІ ВЗАЄМОДІЇ АДВОКАТУРИ ІЗ ТЦК та СП)</i>	397
Магомедов А.О. <i>ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ОБ'ЄКТАМИ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ</i>	412
Малюхов О.С. <i>ІНТЕГРОВАНІЙ ПІДХІД ДО ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ, РОЗВИТКУ ТА МИРОБУДУВАННЯ: КОНЦЕПЦІЯ HUMANITARIAN-DEVELOPMENT-PEACE NEXUS</i>	428

Миргородський С.С. <i>САМООРГАНІЗАЦІЯ НАСЕЛЕННЯ: ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКЛИКИ</i>	441
Момот А.А. <i>СУЧАСНИЙ СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІСЬКОГО ПАСАЖИРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ НА ПРИКЛАДІ МІСТА ХАРКОВА</i>	451
Орлова Н.С., Драган І.В. <i>ДЕРЖАВНІ МЕХАНІЗМИ ПІДТРИМКИ ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА РЕЛОКАЦІЇ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ У ВОЄННИЙ ЧАС</i>	461
Остапенко О.А. <i>ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ</i>	472
Панчишин Б.І. <i>ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД</i>	484
Пархоменко-Кучевіл О.І. <i>РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ЦИФРОВОЇ ДЕРЖАВИ ЯК ОСНОВИ ІННОВАЦІЙ У СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	496
Петренко І.І., Рейтерович І.В. <i>СПОРТ ЯК ІНСТРУМЕНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЄДНОСТІ: ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА СПОРТУ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ РОСІЇ</i>	507
Проць Р.Р. <i>ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ ІЗ ВРАХУВАННЯМ ПОСТІЙНИХ ЗМІН В ДИНАМІЧНОСТІ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА</i>	520
Рибалко К.В. <i>КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ ФУНКЦІОНУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЗЕМЛЯМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ</i>	528
Савицький А.Я. <i>ВПЛИВ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ НА РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ</i>	539
Сачов С.О. <i>СТАНОВЛЕННЯ ТА ЕВОЛЮЦІЯ СИСТЕМ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В МІЖНАРОДНОМУ КОНТЕКСТІ</i>	550

- Статівка Н.В.** 563
*НАУКОВІ АСПЕКТИ КОМУНІКАТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ
ВЛАДИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА*
- Тесаловський О.Б.** 575
*ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗКІВ З
ГРОМАДСЬКІСТЮ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ*
- Титаренко Л.М.** 587
*ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ЕКСТРЕНОЇ МЕДИЧНОЇ
ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ*
- Хвалібота Р.І.** 597
*ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ВНУТРІШНЬОЇ МІГРАЦІЇ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ДЕМОГРАФІЧНОЇ БЕЗПЕКИ: ВИКЛИКИ ДЛЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ*
- Шевчук І.В.** 604
*НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ ФІНАНСОВИХ
ПОСЛУГ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД*
- Щириця О.О.** 617
*ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ЗАСАДИ ТА ПРИНЦИПИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ
ЖИТЛОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ*

СЕРІЯ «Економіка»

- Kokiel Andrzej, Kostenko D.V., Binytska O.P.** 635
*EMOTIONS IN ADVERTISING: EVOKING AND EXPLOITING EMOTIONS IN
THE CREATION OF EFFECTIVE ADVERTISING CAMPAIGNS*
- Дикань В.В., Подвігін А.Д.** 646
*ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У СФЕРІ
НАДРОКОРИСТУВАННЯ*
- Дмитришин Л.І., Петришак П.В.** 657
*ДОСЛІДЖЕННЯ МІЖРЕГІОНАЛЬНИХ ЛОГІСТИЧНИХ ЛАНЦЮГІВ В
КРИЗОВИХ УМОВАХ*
- Дмитришин Л.І., Рахміль О.В.** 667
*РОЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ
В КРИЗОВИХ УМОВАХ*

Задорожко Г.І., Мельничук А.В. <i>ПЛАТІЖНІ БАЛАНСИ КРАЇН ПІВДЕННОЇ ЄВРОПИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ СВІТОВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ</i>	680
Запорожець Г.В., Оринчак О.М. <i>ОЦІНКА СТАНУ РОЗВИТКУ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ НАДРОКОРИСТУВАННЯ В УКРАЇНІ</i>	698
Іоною-Доценко Є.Ю. <i>АНАЛІЗ ТА СТАН КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО РОЗВИТКУ ЦУКРОВОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ</i>	709
Кінас І.О., Близнюк Т.П., Майстренко О.В. <i>ПОДІЄВИЙ PR ЯК ІНСТРУМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЇ КОМУНІКАТИВНОГО ПРОСТОРУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА</i>	723
Кушнеренко С.М. <i>РОЛЬ ДЕРЖАВИ В ФОРМУВАННІ ІНФРАСТРУКТУРИ ДЛЯ ЦИФРОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ</i>	733
Мальований Г.О. <i>МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ РІВНЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ</i>	745
Мамонов К.А., Пруненко Д.О., Коваленко Л.Б., Фролов С.О. <i>ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ТА НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ</i>	755
Маслак О.І., Глазунова О.О., Супрун С.В., Ключ Ю.М. <i>СУЧАСНИЙ МЕТОДИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ГОСПОДАРЮЮЧОГО СУБ'ЄКТА НА ЗАСАДАХ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ</i>	763
Морозова І.В. <i>ЕКОНОМІКО-ГЕОГРАФІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ МОРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ ІСПАНІЇ</i>	776
Плющаків В.А., Устіловська А.С. <i>УПРАВЛІННЯ ТАЛАНТАМИ В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОГО СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА</i>	789
Подельський С.В. <i>ВПЛИВ ТЕХНОЛОГІЇ БЛОКЧЕЙН НА ЗНИЖЕННЯ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ У ФІНАНСОВОМУ СЕКТОРІ: АНАЛІЗ, ПЕРСПЕКТИВИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ</i>	801

Польова О.Л. <i>ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ОБЛІКУ ВИТРАТ У БДЖІЛЬНИЦТВІ</i>	813
Полянський В.О. <i>МОДЕЛЬНА КОМПОЗИЦІЯ ОЦІНКИ ВПЛИВУ «ШОКІВ» НА ФІНАНСОВУ БЕЗПЕКУ МАКРОЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ</i>	825
Седіков Д.В. <i>ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ З УРАХУВАННЯМ СТАДІЇ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ</i>	836
Семенча І.Є., Гринько Т.В., Базик О.В. <i>УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ ПЕРСОНАЛУ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ: СТРАТЕГІЧНІ АСПЕКТИ В ДІЯЛЬНОСТІ HR</i>	849
Удодова Я.В., Проскуріна Н.М. <i>ДОСВІД КРАЇН ЄС З ОБЛІКУ ОПЕРАЦІЙ З ФІНАНСОВИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ</i>	863
Чехунова (Мисник) К.П. <i>ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ФОРЕНЗІКУ З ПОЗИЦІЙ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ</i>	870
Чуєва І.О., Сидорук А.В. <i>НОВІТНІ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПОСЛУГ ТА РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ У СФЕРІ ГОСТИННОСТІ І ТУРИЗМУ</i>	884
Чуприна О.О., Осередчук М.О. <i>МОДЕЛІ ДОСЛІДЖЕННЯ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ</i>	894
Шарий Г.І. <i>СТРАТЕГІЯ ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ</i>	907
Шафалюк О.О. <i>РЕЗЕРВИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ У ВЗАЄМОДІЯХ ЗІ СПОЖИВАЧАМИ</i>	918
Шашина М.В. <i>ПРОБЛЕМИ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ</i>	931
Щитов Д.М., Жадько К.С., Мормуль М.Ф. <i>ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ У СВІТІ ТА В УКРАЇНІ</i>	942

СЕРІЯ «Право»

- Берч В.В.** 955
ІНСТИТУТ СУДУ ШЕФЕНІВ У НІМЕЧЧИНІ ЯК ПЕРШООСНОВА ФОРМУВАННЯ КОНТИНЕНТАЛЬНОЇ МОДЕЛІ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ УЧАСТІ НАРОДУ У РЕАЛІЗАЦІЇ СУДОВОЇ ВЛАДИ
- Будько В.С.** 962
ДО ПИТАННЯ СУТНОСТІ ВИМОГ НЕМАЙНОВОГО ХАРАКТЕРУ
- Власенко В.В.** 972
ПРАВOTВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ У ПРОЦЕСІ АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА ДО ПОЛОЖЕНЬ ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ
- Волюков Т.А.** 981
ТИПОВІ СЛІДЧІ СИТУАЦІЇ ПОДАЛЬШОГО ЕТАПУ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ
- Гриновець О.Б.** 991
ВІДСТРОЧЕННЯ ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ СУДУ ЯК ОДИН ІЗ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОМ ЙОГО ВИКОНАННЯ
- Данилов О.В.** 1000
ВПРОВАДЖЕННЯ БЛОКЧЕЙН-СУДІВ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ МІЖ УЧАСНИКАМИ РИНКУ ІСО ТА STO
- Данилов О.В.** 1009
ВПРОВАДЖЕННЯ СМАРТ-КОНТРАКТІВ У СУДОВІ ПРОЦЕСИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ У СФЕРІ ФІНАНСІВ
- Ділігул А.С., Лукомська А.А.** 1019
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ЯК ОДНА З ОСНОВНИХ СКЛАДОВИХ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ
- Єсауленко П.М.** 1028
СУБ'ЄКТИВНА СТОРОНА ПОРУШЕННЯ СТАТУТНИХ ПРАВИЛ ВЗАЄМОВІДНОСИН МІЖ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ ЗА ВІДСУТНОСТІ МІЖ НИМИ ВІДНОСИН ПІДЛЕГЛОСТІ
- Іванець І.П.** 1040
ФЕНОМЕН «ЗЛОВЖИВАННЯ ПРАВОМ» У ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ
- Ланчковський Ю.В.** 1049
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО СУДОЧИНСТВА У ЦИВІЛЬНИХ СПРАВАХ

- Матвійчук А.В.** 1059
ВПЛИВ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ
- Наливайко О.І.** 1069
ЗАСАДИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ: ПОГЛЯД НА КОНСТИТУЦІЙНІ ПРИНЦИПИ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ
- Перелигіна Р.В., Кебус А.В.** 1080
ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ ЗМІСТ ДЕФІНІЦІЇ «ПЕРСОНАЛЬНІ ДАНІ»
- Пилипенко І.В.** 1087
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВЧИНЕННЯ АТАК НА ОБ'ЄКТИ ЦИВІЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ
- Романенко Л.М.** 1101
НАСЛІДКИ ОБМЕЖЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА ПРАЦЮ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ
- Сеїтаблаєв Е.Р.** 1115
ПРАВΟΣВІДОМІСТЬ ЯК ЮРИДИЧНА КАТЕГОРІЯ: ЗМІСТОВНО-СТРУКТУРНИЙ АСПЕКТ
- Спасенко В.О., Спасенко К.О.** 1128
ПОРУШЕННЯ ВСТАНОВЛЕНИХ ЗАКОНОМ ОБМЕЖЕНЬ ПІСЛЯ ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ЧЛЕНА НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМІСІЇ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРАХ ЕНЕРГЕТИКИ ТА КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ: ОСОБЛИВОСТІ СКЛАДУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ

СЕРІЯ «Психологія»

- Арістов В.Л.** 1136
ВІЙНА І ВИГОРАННЯ: ПСИХОСОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ РОБОТИ МЕДПРАЦІВНИКІВ ПРИФРОНТОВИХ ЛІКАРЕНЬ
- Бекетова Н.В., Мозгова Г.П., Бекетова Г.В.** 1145
ФАКТОРИ РИЗИКУ РОЗВИТКУ ПСИХОЛОГІЧНИХ РОЗЛАДІВ ПРИ ПОСТКОВІДНОМУ СИНДРОМІ У ПІДЛІТКІВ
- Грек О.М.** 1157
ОСОБЛИВОСТІ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ЯК РЕСУРСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ

- Доцевич Т.І., Руденко О.В.** 1169
РОЛЬ РЕФЛЕКСІЇ ПСИХОЛОГА-КОНСУЛЬТАНТА У РОБОТІ З КЛІЄНТАМИ В КРИЗОВИХ СТАНАХ
- Дробот О.В.** 1180
РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ У КОГНІТИВНОМУ НАПРЯМУ ВИКЛАДАННЯ НАУКОВИХ ДИСЦИПЛІН
- Кобець І.В.** 1192
ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ КАР'ЄРНИХ ЗМІН (35+, 45+, 55+)
- Корнієнко В.В., Завадська А.О.** 1206
ВІДНОВЛЕННЯ РЕСУРСНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ (ЗОВНІШНІХ ТА ВНУТРІШНІХ) ОСІБ, ЯКІ ПЕРЕЖИЛИ СТРЕС ВІД ВОЄННИХ ПОДІЙ ТА ПОТРЕБУЮТЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ
- Коробкова О.І.** 1222
ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ МАКІЯЖУ НА САМООЦІНКУ ЖІНОК ТА РОЛЬ МАКІЯЖУ ПІД ЧАС ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ
- Кримова Н.О., Капліста Д.С.** 1234
ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ ЩОДО АГРЕСИВНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ
- Малімон Л.Я., Балабус В.А., Малімон В.Ю.** 1245
ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ВИРАЖЕНОСТІ ОЗНАК ПСИХОПАТОЛОГІЧНОЇ СИМПТОМАТИКИ В ОСІБ З ТРАВМАТИЧНИМ ДОСВІДОМ
- Матвєєв В.О., Строков І.В.** 1258
ПОСТТРАВМАТИЧНИЙ СТРЕСОВИЙ РОЗЛАД ТА ЙОГО ПОДОЛАННЯ В УМОВАХ БОЙОВИХ ДІЙ
- Осадча Л.А., Власов В.Г., Корнєва А.В.** 1267
ВПЛИВ КРИЗОВИХ СИТУАЦІЙ НА РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ: ПСИХОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ АДАПТАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ
- Пушкар О.А.** 1279
ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОГНІТИВНИЙ СТИЛЬ ОСОБИСТОСТІ» У ПСИХОЛОГІЇ
- Савченко О.В., Лавриненко Д.Г.** 1293
ШКАЛА ЗАЛУЧЕНОГО ЖИТТЯ (ELS): УКРАЇНСЬКОМОВНА АДАПТАЦІЯ МЕТОДИКИ ТА ЇЇ ПСИХОМЕТРИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ

- Севост'янов П.О., Клімушев В.В., Клімушева Г.С.** **1312**
ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В ОБЛАСТІ ПСИХОЛОГІЇ: АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ
- Скляренко О.Є.** **1325**
СТАН СИСТЕМИ АДАПТАЦІЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ З ПОСТТРАВМАТИЧНИМ СТРЕСОВИМ РОЗЛАДОМ (ПТСР) В УКРАЇНІ
- Соколова Г.Б.** **1334**
УРАХУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДЛІТКІВ З ПОРУШЕННЯМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЯК ЕФЕКТИВНОГО СПОСОБУ ПРОФІЛАКТИКИ ТА ПСИХОКОРЕКЦІЇ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНОСТІ
- Ханяк К.В.** **1348**
АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ РЕАЛІЗАЦІЙНОГО КОМПОНЕНТУ МОТИВАЦІЙНОЇ СФЕРИ ОСОБИСТОСТІ ПЕРСОНАЛУ УКРЗАЛІЗНИЦІ
- Яковицька Л.С., Нестерчук Т.В.** **1359**
ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЯК ОЗНАКА ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ

УДК 35.072.2(477):65.018:351:851:351:331.5:378:356

[https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7\(49\)-99-109](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7(49)-99-109)

Вербовенко Олександр Павлович Начальник, Центральне управління військової освіти Генерального штабу Збройних Сил України, полковник, <https://orcid.org/0009-0004-5188-267X>

Кириленко Володимир Анатолійович доктор військових наук, професор, Начальник відділу організації вищої освіти у Збройних Силах України – заступник начальника управління організації військової освіти у Збройних Силах України, Центральне управління військової освіти і науки Генерального штабу Збройних Сил України, полковник, <https://orcid.org/0000-0002-4950-0378>

ОБГРУНТУВАННЯ МОДЕЛІ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ТАКТИЧНОГО ТА ОПЕРАТИВНОГО РІВНІВ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ

Анотація. Управлінська діяльність відрізняється від інших видів діяльності інтелектуальним змістом, адже спрямована на вироблення, прийняття та практичну реалізацію управлінських рішень в різних умовах обстановки, покликаних своєчасно змінити хід операції (бою), свідомість і поведінку та діяльність військ (сил) під час операції (бою).

В статті розглянуто специфіку державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти. Розкрито необхідність формування і подальшого використання синтезованої моделі, її специфіку та складові, взаємозв'язки між елементами механізму державного регулювання підготовки військових фахівців на відповідних рівнях військової освіти.

Розкрито наявність об'єктивної потреби у пошуку ефективних механізмів, використання яких надає можливість Україні протистояти зовнішнім загрозам воєнного характеру

Розкрито зміст дефініції «механізм державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти» та основні компоненти, які мають місце у механізмі державного регулювання, що розглядається.

В результаті проведеного аналізу існуючого стану та перспектив розвитку системи підготовки офіцерських кадрів в державі, наявного особистого досвіду, аналізу воєнно-політичної обстановки навколо України на світовому, регіональному і державному рівнях в інтересах національної, зокрема воєнної безпеки, тенденцій імплементації нової системи військової освіти: початок підготовки за стандартами НАТО в системі професійної військової освіти,

потреба в удосконаленні адміністративних та управлінських процесів, організаційно-штатних структур військових навчальних закладів та модернізація матеріально-технічної бази військових навчальних закладів системи Міністерства оборони України було розроблено відповідну модель.

Зроблено висновок про те, що на засадах використання методів теорії організації та за результатами аналізу змісту й умов діяльності основних елементів загальної системи підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти, обґрунтовано модель механізму державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти, яка містить сукупність розроблених авторами взаємопов'язаних механізмів правового, організаційного та ресурсного забезпечення в сфері військової освіти з урахуванням її трансформації в умовах воєнного стану в державні, що сприяє реалізації саморегулюючих функцій, підвищенню рівня ефективності та результативності підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти.

Ключові слова: модель, механізм державного регулювання, трансформація військової освіти, рівні військової освіти, система підготовки офіцерських кадрів.

Verbovenko Oleksandr Pavlovych Head, Central Department of Military Education of the General Staff of the Armed Forces of Ukraine, colonel, <https://orcid.org/0009-0004-5188-267X>

Kyrylenko Volodymyr Anatoliyovych Doctor of Military Sciences, Professor, Head of the Department of Organization of Higher Education in the Armed Forces of Ukraine - Deputy Head of the Department of Organization of Military Education in the Armed Forces of Ukraine, Central Department of Military Education and Science of the General Staff of the Armed Forces of Ukraine, Colonel, <https://orcid.org/0000-0002-4950-0378>

JUSTIFICATION OF THE MODEL OF THE MECHANISM OF STATE REGULATION OF THE TRAINING OF SPECIALISTS AT THE TACTICAL AND OPERATIONAL LEVELS OF MILITARY EDUCATION

Abstract. Management activity differs from other types of activity in its intellectual content, because it is aimed at the development, adoption and practical implementation of management decisions in various conditions of the situation, designed to timely change the course of the operation (battle), the consciousness and behavior and activity of the troops (forces) during the operation (battle).

The article examines the specifics of the state regulation of the training of specialists of the tactical and operational levels of military education. The need for the formation and further use of the synthesized model, its specifics and components,

the interrelationships between the elements of the mechanism of state regulation of the training of military specialists at the appropriate levels of military education are revealed.

The presence of an objective need to search for effective mechanisms, the use of which provides an opportunity for Ukraine to resist external threats of a military nature, has been revealed

The content of the definition "mechanism of state regulation of training of specialists of tactical and operational levels of military education" and the main components that take place in the mechanism of state regulation under consideration are disclosed.

As a result of the analysis of the existing state and prospects for the development of the officer training system in the state, the available personal experience, the analysis of the military and political situation around Ukraine at the global, regional and state levels in the interests of national, in particular military security, trends in the implementation of the new system of military education: the beginning training according to NATO standards in the system of professional military education, the need to improve administrative and management processes, organizational and staff structures of military educational institutions, and modernization of the material and technical base of military educational institutions of the Ministry of Defense of Ukraine system, a corresponding model was developed.

It was concluded that on the basis of the use of organization theory methods and the results of the analysis of the content and conditions of operation of the main elements of the general system of training specialists of tactical and operational levels of military education, the model of the mechanism of state regulation of training specialists of tactical and operational levels of military education, which contains a set of developed by the authors of the interrelated mechanisms of legal, organizational and resource support in the field of military education, taking into account its transformation under conditions of martial law into state, which contributes to the implementation of self-regulatory functions, increasing the level of efficiency and effectiveness of training specialists of tactical and operational levels of military education.

Keywords: model, mechanism of state regulation, transformation of military education, levels of military education, officer training system.

Постановка проблеми. У сьогоднішньому розумінні абсолютної більшості військових експертів і аналітиків широкомасштабна війна, розв'язана Російською Федерацією проти України 24 лютого 2022 року, вже давно не вкладається в поняття локального конфлікту середньої інтенсивності. Це стосується і просторових показників, і кількості залучених військових сил, і переконливого переліку засобів ураження та іншого високотехнологічного обладнання, які притаманні цьому військовому протистоянню. Адже в жодному уявленні він (військовий конфлікт) вже не вкладається ані в рамки анонсованого російського

«бліцкригу», ані в тривалість активних фаз бойових дій у війнах початку 21-го сторіччя. У будь-якому випадку, тривалість війни вже вимірюється роками.

Розглядаючи подальші перспективи розвитку воєнних дій на сході нашої держави, можна вести мову лише про новий етап протистояння. Звісно, з іншими вихідними даними і перспективами, але знову ж таки – триваючий конфлікт, втрати життів, витрати ресурсів і до кінця невизначений кінцевий результат.

Зазначений короткий висновок існуючого та перспективного стану воєнних дій лише підтверджує наявність об'єктивної потреби у подальшому пошуку ефективних механізмів, використання яких надає можливість Україні протистояти все ще маючому військовій ресурси ворогу.

Головною особливістю військового протистояння із зс рф є навіть не суттєва відмінність в чисельності сил і засобів сторін на користь росіян, і навіть не значні просторові показники стратегічної операції проти України. Визначальною є вирішальна диспропорція у спроможностях.

Найбільш показовим її втіленням є різниця в граничній досяжності засобів ураження. Якщо для ЗС рф вона становить до 2000 км з урахуванням дальності польоту крилатих ракет повітряного базування, то для ЗС України вона фактично обмежена 120 км дальністю польоту ракет і глибини розташування стартових позицій застарілих ОТРК. Таким чином, з початку широкомасштабної агресії засоби ураження ЗС України мають досяжність майже в 20 разів меншу, ніж має противник. У перекладі на мову військової практики це означає, що ЗС України, в кращому випадку, можуть завдавати удари застарілими засобами ураження лише на глибину оперативного тилу противника. В той час, як противник здатний безкарно завдавати точкових ударів по цілях на всю глибину території країни. Звісно, неможливо одночасно позбавити противника такої суттєвої переваги. З огляду на чисельність і наявність ресурсів в розпорядженні зс рф, викликає сумнів сама можливість усунути її повністю. Але цілком можливо протиставити противнику свою спроможність діяти подібним чином і на подібну дальність.

Мова йде, звісно, про постачання партнерами України для ЗСУ систем озброєння або певних найменувань боєприпасів із відповідною дальністю дії, наприклад, M142 HIMARS можуть також нести контейнери з балістичними ракетами ATACMS (чії модифікації мають радіус удару до 300 км), утім наразі США не ухвалили рішення про постачання таких далекобійних ракет ЗСУ. Зазначене підтверджує потребу в пошуку нових механізмів, які надають можливість у найближчій перспективі сформувати потужну дисипативну систему, яка спроможна самоорганізовуватися та формувати необхідні напрями для удосконалення не тільки озброєння і військової техніки а систему підготовки військовослужбовців ЗСУ. Тільки в такому випадку, не зважаючи на значну перевагу ворога сили оборони держави отримають спроможність не тільки зупинити ворога, а й реалізовувати ефективні задачі щодо його знищення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вирішення проблеми оцінювання ефективності механізмів формування організаційних структур відмічається в наукових працях учених Немцова В. Д., Перерви П. Г., Платонова С. В., Петрова Е. Г., Шегди А. В., Юргутуси А. І. та інших. Віддаючи належне їх науковим напрацюванням слід зауважити, що дослідження не враховують специфіку та особливості механізму державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти під час її трансформації в умова воєнного стану в державі.

Мета статті – обґрунтувати синтезовану модель механізму державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти під час її трансформації в умова воєнного стану в державі, що надасть можливість у подальшому сформулювати відповідні параметри та інтегральний показник оцінки та структурно-логічну схему методики оцінки ефективності державного регулювання військової освіти в умовах її трансформації.

Виклад основного матеріалу.

Ураховуючи актуальність питання яке розглядається, а також проведений аналіз наукових праць, нами сформульовано тему наукової праці – «Обґрунтування моделі механізму державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти».

За логікою дослідження ми вирішили проаналізувати зміст дефініції «механізм державного регулювання». У поданому понятті необхідно виокремити ключове – «механізм», суттєвими ознаками якого є пристрій, прилад, призначення, конструкція тощо. До поданих видових понять можна додати ще такі, як: система, структура, побудова, процес. З урахуванням поданого вище, Федорчак О. В. [1] у категорії «механізм» виокремила три ключових характеристики: система, процес, інструмент. Нам імпонує точка зору дослідниці, оскільки у своїх дослідженнях вона обґрунтувала саме системний підхід у тлумаченні «механізму управління».

Зважаючи на цей підхід та використаний бібліографічно-пошуковий метод, нами сформульовано таке визначення: механізм державного регулювання підготовки військових фахівців становить собою систему з практичної реалізації управлінського процесу в ЗСУ та досягнення пріоритетних цілей, що інтегрує у собі відповідну структуру, методи, чинники впливу, інструментарій стосовно об'єктів управління завдяки нормативно-правовому, організаційному та методичному супроводу.

У нашому визначенні механізму державного регулювання підготовки військових фахівців ураховано наукову позицію Рудницької Р. М. [2], яка також виокремлювала правовий компонент, інструменти, чинники впливу в управлінні.

Доцільно зазначити, що механізм механізму державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти

створюється згідно з положеннями управлінської теорії. В основним інструментарієм згаданого механізму є управлінські методи та функції, що співвідносяться між собою. У свою чергу, *функції* управління в механізмі регулювання підготовки військових фахівців є результатом функціонування його складових. Такі управлінські функції є формами вияву рівня активності механізму, продуктивності його компонентів, що дає змогу зберігати механізм, поєднувати його частини в єдине ціле. Усі управлінські функції є різновидами управлінського впливу на процес підготовки військових фахівців для усіх ланок військового управління.

Щодо *методів* у механізмі державного регулювання підготовки військових фахівців для ЗСУ, то ними є способи визначення функцій та завдань, строки й алгоритми виконання відповідних дій та операцій, що притаманні декільком суб'єктам системи підготовки військових фахівців. Отже, під методами у нашому дослідженні доцільно розуміти сукупність дій, що відображають шляхи, прийоми і способи суб'єктів, які мають певні повноваження [3].

У зв'язці методи-функції пріоритетними є функції, оскільки вони мають вплив на керований процес і сприяють ефективності державного регулювання. Методи є вторинними стосовно функцій, оскільки є одними з чинників ефективності такого регулювання. Отже, можна сформулювати такий висновок: аналіз функціонування механізму державного регулювання необхідно розпочинати з аналізу змісту та складу наявних управлінських методів.

Ключовим компонентом у структурі механізму державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти є цілі, як напрямки перспективного розвитку професійної діяльності військово-службовців [4]. Іншими словами, можна сказати, що це пріоритети у діяльності за використання всіх ресурсів.

Уточнення цілей механізму державного регулювання забезпечується його структуризацією, що базується на розбитті мети на цілі та завдання – складові частини. Отже, завдяки поданому вище можна спроектувати такі причинно-наслідкові зв'язки: чітко сформульована мета – основа механізму державного регулювання та ключового її компоненту.

За результатами аналізу наукових джерел, механізм державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти функціонує у контексті іншої системи – нормативно-правової, що відображає загальну мету та завдання системи державного управління в Україні. Правова система забезпечує правомірність управлінських дій, а саме – фундамент високого рівня ефективності управління на основі використання всіх чинників, що надають йому ефективності [5].

Ще одним компонентом, що має місце у механізмі державного регулювання, є організаційний компонент. Сутність цього компоненту полягає у спеціалізації окремих елементів управлінь та підрозділів у структурі. Отже,

організаційний компонент відповідає за визначення й обґрунтування прав, компетенцій та обов'язків у процесі формування перспектив розвитку та реалізації підготовки офіцерських кадрів для ЗСУ.

Варто проаналізувати ще економічний компонент у системі (механізмі) державного регулювання. В системі підготовки осіб офіцерського складу важко вартісно оцінити ефективність механізму державного управління, проте можна здійснити оцінку ефективності як відношення отриманої якості підготовки офіцерів випускників (за результатами відгуків безпосередніх керівників після одного року їх служби на відповідних посадах) на фінансові та часові затрати на їх підготовку.

Зважаючи на сучасний інформаційний простір, варто проаналізувати інформаційний компонент механізму державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти. Прагнення передавати інформацію закладено соціальною природою особистості, а зважаючи на специфіку функціонування, обмін інформацією відбувається в усіх видах її діяльності. Інформаційному компоненту притаманний наскрізний характер, оскільки він наявний у кожному компоненті системи (механізмі) управління: у кожному структурному підрозділі здійснюється обробка, передача та інтерпретація інформації.

Урешті-решт можна узагальнити такі ключові тези вступу нашого дослідження: механізм державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти є цілісним утворенням, що містить окремі компоненти (цілі, функції, методи, засоби, принципи, організаційну систему, економічну систему, інформаційну систему); усі компоненти є взаємопов'язаними між собою і водночас автономними у своєму функціонуванні.

В результаті проведеного аналізу існуючого стану та перспектив розвитку системи підготовки офіцерських кадрів в державі, наявного особистого досвіду, аналізу воєнно-політичної обстановки навколо України на світовому, регіональному і державному рівнях в інтересах національної, зокрема воєнної безпеки, тенденцій імплементації нової системи військової освіти: початок підготовки за стандартами НАТО в системі професійної військової освіти, потреба в удосконаленні адміністративних та управлінських процесів, організаційно-штатних структур військових навчальних закладів та модернізація матеріально-технічної бази військових навчальних закладів системи Міністерства оборони України було розроблено модель перспективної системи підготовки військових фахівців (див. рис.1).

Запропонована модель складається з основних функціональних блоків в складі яких відображені основні елементи, що реалізують відповідну управлінську функцію.

Так до першого блоку (див. рис.1. Бл.І) включено зовнішні та внутрішні суб'єкти забезпечення інформацією щодо стану та прогнозування перспективних потреб для забезпечення відповідності військової освіти ВПО держави.

До основних суб'єктів зовнішнього забезпечення інформацією (на рис. 1 "ВП") щодо визначення кількісних та якісних характеристик системи підготовки військових фахівців доцільно віднести вимоги, які формують наші партнери з блоку НАТО, а саме вимоги щодо підготовки військових фахівців (наприклад, на курсах L1-L5).

До основних суб'єктів внутрішнього забезпечення інформацією щодо визначення кількісних та якісних характеристик системи підготовки військових фахівців доцільно віднести вимоги, які синтезуються на засадах отриманої інформації від підрозділів ВКР СБУ (інформація, яка здобувається в результаті проведення слідчих дій з військовополоненими та від довірених осіб (на рис. 1 "ПП")), інформація, яка надходить за результатами проведення бойових дій від складових сил сектору безпеки і оборони держави (бойовий досвід, на рис. 1 "БД") та прогностична інформація, яка синтезується в результаті надання аналітично-прогностичних даних щодо розвитку ВПО в державі на період та, яка надходить від Національного інституту стратегічних досліджень, ІАЦ СБУ, ГУР та СЗР (на рис. 1 "П ВПО").

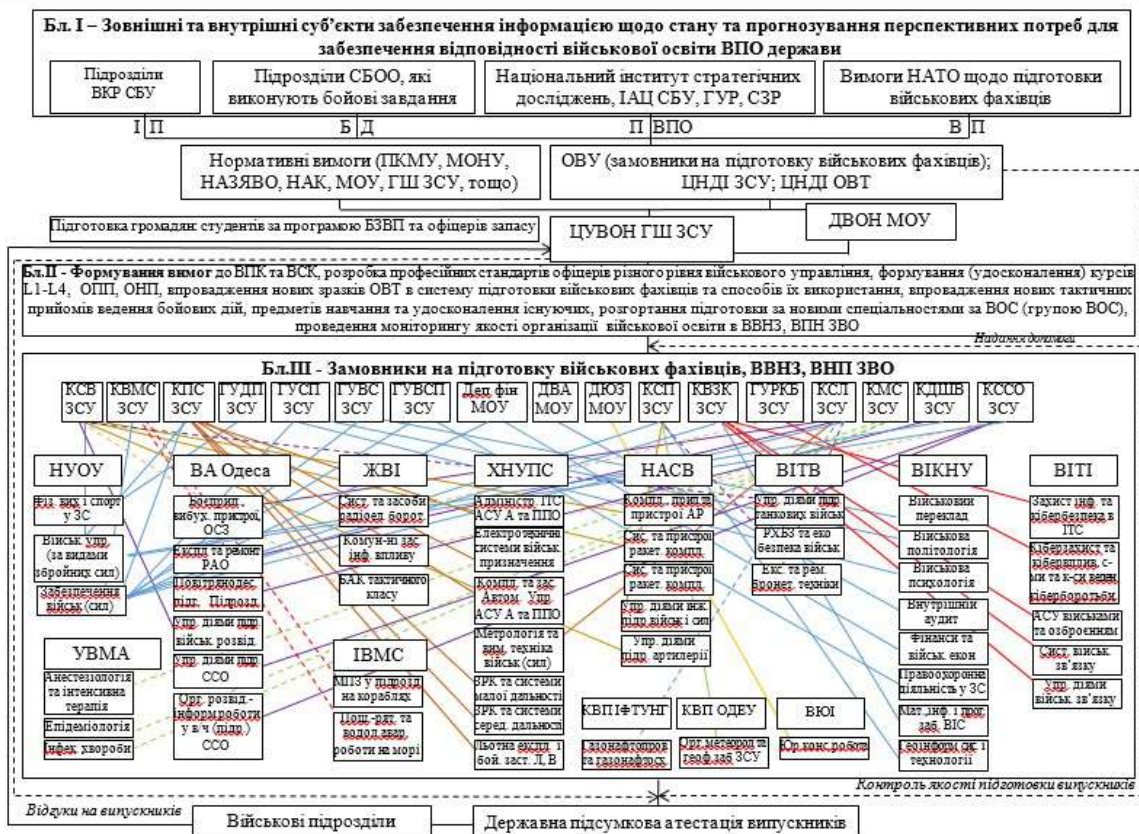

Рис. 1 - Модель механізму державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти

Таким чином, вихідна інформація з Бл. I повинна мати дані щодо існуючого стану достатності підготовки офіцерського складу виконувати

завдання за призначенням, дані щодо розвитку обстановки в усіх районах ведення бойових дій, потреби щодо додаткової підготовки особового складу, ступеня навченості щодо протидії ОВТ противника та спроможності використовувати ОВТ, яка надходить від держав-партнерів, та інші дані, які необхідні для підвищення ефективності застосування сил і засобів ССБО України.

Згадана вище інформація надходить до органів військового управління (ОВУ) Генерального штабу ЗСУ, Міністерства оборони України та профільних наукових установ. В цих підрозділах інформація опрацьовується та набуває рекомендаційного або управлінського характеру (визначаються відповідні потреби, розкривається проблематика питань, використовуються додаткові джерела інформації, уточняється тощо).

Крім зазначеного, система підготовки офіцерських кадрів, яка проводиться на базі вищих військових навчальних закладів (ВВНЗ) та військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти), ґрунтується на нормативній базі відповідних Постанов Кабінету міністрів України, Міністерства освіти і науки України, Національного агентства забезпечення якості вищої освіти, Національного агентства кваліфікації, наказів і розпорядчих документах Міністерства оборони України та Генерального штабу України і інших профільних нормативній базі.

Виходячи із вимог керівних нормативних документів, генерування шляхів вирішення питань Бл.І на підставі уточнених даних, які надходять від ОВУ, Департамент військової освіти і науки МОУ та Центральне управління військової освіти і науки ГШ ЗСУ організують пошук та реалізацію шляхів вирішення проблемних питань, які виявлені в Бл.І. (див. рис. 1).

В бл.ІІ на рис. 1, представлено основний інструментарій, який використовується для досягнення кінцевих цілей щодо покращення підготовки особового складу. А саме: формуються вимоги до військово-професійних та військово-спеціальних компетентностей (ВПК та ВСК), які повинні мати випускники навчальних закладів, організовується за потреби розробка професійних стандартів офіцерів різного рівня військового управління, формуються (вносяться зміни в тематику та часовий ресурс, тощо) курсів L1-L4, організовується розробка (корегування) освітньо-професійних та освітньо-наукових програм (ОПП та ОНП), організовується впровадження нових зразків ОВТ в систему підготовки військових фахівців та способів їх використання, впровадження нових тактичних прийомів ведення бойових дій, ініціюється впровадження нових предметів навчання та удосконалення існуючих, розгортання підготовки за новими спеціальностями за ВОС (групою ВОС), проведення моніторингу якості організації військової освіти в ВВНЗ, ВПН ЗВО, тощо.

Уся згадана вище робота звичайно проводиться в тісній співпраці ОВУ, які є замовниками на навчання профільних спеціалістів та науково-педагогічними працівниками ВВНЗ та ВНП ЗВО.

Як видно з рисунку 1, в бл.ІІІ представлено результати нормативного аналізу діючих основних ОВУ, які є замовниками на підготовку відповідних військових фахівців в ВВНЗ та ВНП ЗВО. На рисунку відображено різними кольорами і видами лінії, які об'єднують відповідну спеціальність за якою проводиться підготовка військових фахівців на різних рівнях військової освіти та ОВУ (перелік не вичерпний), та відповідного замовника на підготовку. Отримана палітра кольорових ліній взаємозв'язків наявно демонструє складність існуючої системи військової освіти, її багаторівневність, прослідковується наявність різних можливостей та специфік щодо підготовки висококваліфікованих офіцерів-випускників, розкриває певну особливість (специфічність) військових навчальних суб'єктів, що об'єктивно підтверджує спроможність ВВНЗ (ВНП ЗВО) виконувати ту або іншу задачу щодо підготовки (допідготовки) фахівців за необхідним ВОС або групою ВОС.

Характерною особливістю є те, що на вхід Бл.ІІІ спрямовано штрихову лінію, яка демонструє наявну нормативну вимогу перед ОВУ надавати практичну допомогу відповідним ВВНЗ та ВНП ЗВО щодо обладнання навчальних місць, стажування науково-педагогічного складу на відповідних посадах у «військах», організація постачання нового озброєння і техніки, які експлуатуються (планується взяти на озброєння) да військових навчальних підрозділів.

Як і в будь-якій іншій організаційній структурі, в запропонованій моделі в якості контрольного елемента (зادля визначення якості отриманого результату управління) є елемент «Державна підсумкова атестація випускників». На вході даного елемента є дві штрихові лінії, які демонструють участь в процесі проведення державної підсумкової атестації випускників як представників ЦУВОН, так і ОВУ, які є замовниками військових фахівців відповідних спеціальностей.

Під час проведення ДПА проводиться оцінювання не тільки випускників, а й ефективності організації навчальної, наукової та методичної роботи в ВВНЗ, ВНП ЗВО. Отриманий аналіз результатів ДПА є підставою для термінового внесення змін в організацію навчального процесу, тощо.

Характерною особливістю запропонованої моделі є те що контроль якості підготовки офіцера-випускника не завершується проведенням ДПА. Після року служби на відповідних посадах безпосередній керівник має нормативне зобов'язання надати до ЦУВОН відповідний лист оцінювання молодого офіцера як спеціаліста на займаній посаді, так і оцінити якість підготовки персоналу у відповідному навчальному військовому закладі.

Висновки. Таким чином, на засадах використання методів теорії організації та за результатами аналізу змісту й умов діяльності основних елементів загальної системи підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти, обґрунтовано модель механізму державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти, яка містить сукупність розроблених авторами взаємопов'язаних механізмів правового, організаційного та ресурсного забезпечення в сфері військової освіти з урахуванням її трансформації в умовах воєнного стану в державні, що сприяє реалізації саморегулюючих функцій, підвищенню рівня ефективності та результативності підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти.

У подальшому необхідно сформувати відповідні параметри та інтегральний показник оцінки та структурно-логічну схему методики оцінки ефективності державного регулювання військової освітою в умовах її трансформації.

Література:

1. Федорчак О. В. Класифікація механізмів державного управління. *Демократичне врядування* : науковий вісник. 2008. Вип. 1. URL: <http://www.lvivacademy.com/visnik/zmist.html>;
2. Рудніцька Р. М., Сидорчук О. Г., Стельмах О. М. Механізми державного управління: сутність і зміст / за наук. ред. М. Д. Лесечка, А. О. Чемериса. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2005. 28 с.;
3. Бакуменко В. Д. Прийняття рішень в державному управлінні : навчальний посібник : [у 2 ч.]. Київ : ВПЦ АМУ, 2010. Ч. 1 : Теоретико-методологічні засади. С. 135–170;
4. Тарасов С. Г., Суходольский Г. В. Организационная психология. Харьков : Изд-во Гуманитарный Центр, 2004. 256 с.;
5. Нижник Н. Р., Машков О. А. Системный подход в организации державного управління: навч. посіб. Київ : Вид-во УАДУ, 1996. 160 с.

References:

1. Fedorchak O. V. Klyasyfikatsiia mekhanizmv derzhavnoho upravlinnia. *Demokratychnе vriaduvannia* : naukovyi visnyk. 2008. Vyp. 1. URL: <http://www.lvivacademy.com/visnik/zmist.html>;
2. Rudnitska R. M., Sydorochuk O. H., Stelmakh O. M. Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnia: sutnist i zmist / za nauk. red. M. D. Lesechka, A. O. Chemerysa. Lviv : LRIDU NADU, 2005. 28 s.;
3. Bakumenko V. D. Pryiniattia rishen v derzhavnomu upravlinni : navchalnyi posibnyk : [u 2 ch.]. Kyiv : VPTs AMU, 2010. Ch. 1 : Teoretyko-metodolohichni zasady. S. 135–170;
4. Tarasov S. H., Sukhodolskyi H. V. Orhanyzatsyonnaia psykholohyia. Kharkov : Yzd-vo Humanitarnyi Tsent, 2004. 256 s.;
5. Nyzhnyk N. R., Mashkov O. A. Systemnyi pidkhid v orhanizatsii derzhavnoho upravlinnia : navch. posib. Kyiv : Vyd-vo UADU, 1996. 160 s.

Журнал

Наукові перспективи

*(Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Медицина», Серія «Педагогіка», Серія «Психологія»)*

Випуск № 7(49) 2024

Підписано до друку 30.07.2024 р. Формат 60x90/8. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 8,2. Наклад 100 прим.

*Видавець: Громадська наукова організація
«Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління»
Свідоцтво серія ДК No4957 від 18.08.2015 р.,
Андріївський узвіз, буд. 11, оф 68, м. Київ, 04070.*